

D E C I Z I E I

26 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul civil și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Nelea Budăi

Judecătorii:

Valeri Efros și Muruianu Ion

Grefier:

Bîtcă Nicolae

examinind în ședință publică, cererea de apel declarată de SRL "XXXXXXXXXX", în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL "XXXXXXXXXX" către SRL "XXXXXXXXXX" privind încasarea sumei, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani 05 aprilie 2017, prin care acțiunea a fost admisă,

C O N S T A T Ă:

La data de 26 septembrie 2016, SRL "XXXXXXXXXX" a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL "XXXXXXXXXX" privind încasarea penalității în mărime de 99497,40 lei, a dobînzii de întîrziere în mărime de 11545,58 lei, a prejudiciului cauzat prin evoluția indicilor de consum în mărime de 277,75 lei precum și taxa de stat în mărime de 6809,25 lei, în total suma de 226974,83 lei.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.05/01-16 din 04.01.2016 SRL "XXXXXXXXXX" s-a obligat să livreze SRL "XXXXXXXXXX" materiale de construcție în assortiment, iar ultimul s-a obligat să primească și să achite marfa livrată în termen de 30 zile calendaristice de la data livrării. Susține SRL "XXXXXXXXXX" că a livrat către SRL "XXXXXXXXXX" marfa (materiale de construcție) în sumă de 276 954,10 lei, conform facturilor fiscale consegnate în procesul verbal de decontări reciproce. SRL "XXXXXXXXXX" a achitat parțial prețul mărfuii, în sumă de 161300 lei. Potrivit datelor contabile ale SRL "Laridan Lux", datoria restantă a SRL "XXXXXXXXXX" pentru livrările nominalizate, constituie 115654,10 lei. Făcând referire la prevederile art.624 Cod civil, indică reclamantul că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Conform pct. 2.2. sb. 2. al contractului, SRL "XXXXXXXXXX" s-a obligat să achite penalități în mărime de 0,5% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere – 99 497,40 lei. Potrivit pct. 2.2. sp.3 al contractului precum și art. 617 alin.2) lit.c) Cod civil, părțile au convenit expres că debitorul este în întârziere la expirarea termenului la care trebuia să execute, fără îndeplinirea unei formalități. Astfel, la data de 19.09.2016, SRL "XXXXXXXXXX" s-a adresat către SRL "XXXXXXXXXX" cu o pretenție, solicitând achitarea datoriei în termen de 3 zile bancare, însă adresările au fost lăsate fără atenție și nu au fost satisfăcute. Susține că pentru perioada de întârziere, SRL "XXXXXXXXXX" este obligată să achite către SRL "XXXXXXXXXX" dobînda de întârziere în sumă de 11545,58 lei. Totodată, în legătură cu neachitarea în termen a costului mărfuii receptionate, SRL "XXXXXXXXXX" a fost prejudiciat prin faptul că în perioada de întârziere a avut loc o depreciere esențială a valutei naționale. Astfel, din cauza scăderii puterii de cumpărare a leului moldovenesc, SRL "XXXXXXXXXX" nu mai poate cumpăra mărfuri/materiale în aceeași cantitate ca la data scadentă a plăților. Potrivit datelor oficiale ale Biroului Național de Statistică, evoluția indicului prețurilor de consum (inflația) s-a mărit. Astfel, în temeiul art.14 și art.602 Cod civil, susține reclamantul că pîrîul SRL "XXXXXXXXXX" este obligată să despăgubească SRL "XXXXXXXXXX" pentru prejudiciul cauzat prin evoluția indicului prețurilor de consum (inflația) în sumă de 277,75 lei, pentru perioada de întârziere. Or, datoria în mărime de 115654,10 lei a fost achitată după depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 aprilie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL "XXXXXXXXXX" către SRL "XXXXXXXXXX" privind încasarea sumei, a fost admisă.

La data de 02 mai 2017, SRL "XXXXXXXXXX" a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 aprilie 2017, cu meiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de apel înaintate a indicat că, făcând referire la prevederile art.624 Cod civil a indicat că, conform pct.2.2. spb.2 al Contractului, SRL "XXXXXXXXXX" s-a obligat să achite penalități în mărime de 0,5 % din suma datoriei, pentru fiecare zi de întârziere. Din cererea de chemare în judecată SRL "XXXXXXXXXX" a calculat penalități de întârziere, în mărime de 0,5% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 99 497,40 lei pentru perioada 30.04.2016 – 26.09.2016. Totodată, susține apelantul că potrivit calculelor, pe o perioadă de 180 de zile, care include perioada 25.03.2016 – 24.09.2016, suma penalității constituie 73624,90 lei. Făcând trimitere la prevederile art.619 Cod civil și prevederile Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 24 decembrie 2010, consideră apelantul că instanta de fond eronat a ajuns la concluzia de a încasa suma dobînzii de întârziere în mărime de 11545,58

lei, deoarece în situația în care contractul nu prevede clauza penală punitivă, pentru perioada pentru care au fost calculate penalități, nu urmează a fi calculate dobânzi de întîrziere dacă mărimea acestora se acoperă de cea a penalităților. Or, acest prejudiciu suportat de creditor este recuperat conform penalităților, prin care părțile au convenit anticipat și asupra prejudiciului cauzat prin întîrzierea executării. Menționează că SRL "XXXXXXXXXX" a achitat datoria pînă la data primei ședințe de judecată, iar penalitatea pe care o solicită "XXXXXXXXXX" SRL constituie o sumă destul de mare care acoperă inclusiv și inflația, motiv pentru care consideră apelantul necesar respingerea cerinței privind încasarea sumei inflației. De asemenea consideră neîntemeiată încasarea taxei de stat din contul pîrîtului/apelant din motiv că datoria a fost achitată pînă la data ședinței de judecată. Astfel, consideră că instanța urma a modifica valoarea taxei de stat proporțional părții admise din acțiune.

În ședința de judecată, reprezentantul apelantului a susținut cererea de apel înaintată și a solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantul intimatului, în cadrul ședinței de judecată nu a recunoscut cererea de apel înaintată și a solicitat respingerea acesteia, motivând prin faptul că, calculul penalității prezentat de apelant este neîntemeiat, deoarece suma penalității admise de prima instanță a fost calculată pentru o perioadă de 150 de zile, deoarece în urma solicitărilor privind achitarea datoriei, apelantul a solicitat o perioadă de grație de 30 de zile, care le-a fost acordată.

Audiind explicațiile reprezentantului apelantului, reprezentantului intimatului, studiind materialele dosarului, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul depus în termen, întemeiat și care urmează a fi admis cu modificarea hotărîrii primei instanțe, în partea încasării penalității, din considerentele ce succed:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărîrea primei instanțe, emițind o nouă hotărîre.

În conformitate cu prevederile art.373 alin. alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezентate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Luînd în considerație faptul că apelul este devolutiv nu doar în drept ci și în cadrul apelului instanța verifică toate circumstanțele pricinii, nu doar legalitatea și temeinurile de drept, Colegiul civil consideră că în prezenta pricina, hotărîrea instanței de fond este neîntemeiată.

Din actele pricinii este cert faptul că la data de 26 septembrie 2016, SRL "XXXXXXXXXX" a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL "XXXXXXXXXX" privind încasarea penalității în mărime de 99497,40 lei, a dobânzii de întîrziere în mărime de 11545,58 lei, a prejudiciului cauzat prin evoluția indicilor de consum în mărime de 277,75 lei precum și taxa de stat în mărime de 6809,25 lei, în total suma de 226974,83 lei (f.d.3-6, 36).

Judecînd pricina în fond prima instanță, prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 aprilie 2017, a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL "XXXXXXXXXX" către SRL "XXXXXXXXXX" privind încasarea sumei (f.d.43-45).

Conform art.117 alin.(1) CPC, probe în pricini civile sunt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justă soluționare a pricinii.

Conform art.121 CPC, instanța judecătoarească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) CPC, instanța judecătoarească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că, în baza contractului de vânzare- cumpărare nr. 05/01-16 din 04.01.2016 SRL "XXXXXXXXXX" s-a obligat să livreze SRL "Bet- Auto" materiale de construcție în assortiment, iar ultimul s-a obligat să primească și să achite marfa livrată în termen de 30 zile calendaristice de la data livrării (f.d.7-8)).

Instanța de judecată va reține că, potrivit Actului de verificare a decontărilor reciproce la situația din 16.09.2016 datoria SRL "XXXXXXXXXX" față de SRL "XXXXXXXXXX" formată din neachitarea prețului pentru mărfurile livrate, a constituit 129 944,50 lei (f.d.10-11), datoria în cauză a fost stînsă parțial de către SRL "XXXXXXXXXX", la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria SRL "XXXXXXXXXX" față de SRL "XXXXXXXXXX" constituia suma de 115 654,10 lei. Ulterior, după depunerea cererii de chemare în judecată, SRL "XXXXXXXXXX" a achitat integral suma datoriei față de SRL "XXXXXXXXXX" (f.d.36).

În conformitate cu prevederile art.8 alin.(1) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Potrivit alin.(2) al același articol, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

În conformitate cu prevederile art.512 alin.(41) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art.514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art.753 alin.(1) Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în

proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Reiesind din normele de drept supra-indicate, raportate la circumstanțele cauzei, Colegiul civil reține că, între părți a luat naștere un raport juridic obligațional în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr.05/01-16 din 04.01.2016, prin care părțile și-au asumat obligații, de executarea cărora sunt ținute în mod obligatoriu, prin prisma prevederilor art.668 alin.(1) Cod civil, care prevede că, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

În conformitate cu prevederile art.572 alin.(1), (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Colegiul civil reține că, prin prisma dispozițiilor legale generale cu privire la obligații, condițiile de valabilitate și de executare, în raport cu circumstanțele cauzei, reiesind din faptul că între părți s-a stabilit existența unui contract valabil încheiat, în baza căruia în sarcina apelantului s-a acumulat o datorie stinsă după intentarea prezentei acțiuni, se constată prejudicierea drepturilor și intereselor legale ale creditorului raportului obligațional SRL "XXXXXXXXXX" prin executarea necorespunzătoare a obligației de plată a datoriei de către SRL "XXXXXXXXXX".

Potrivit art.602 alin.(1), (2) Cod civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

În conformitate cu prevederile art.619 alin.(1), (2) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobînzi pe perioada întârzierii. Dobînda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Colegiul civil notează că, neexecutarea obligației contractuale antrenează răspunderea civilă contractuală, atunci cînd se încunesc condițiile stabilite de lege, exceptând temeiurile de exonerare sau limitare a răspunderii. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, în conformitate cu condițiile stabilite prin contract, astfel încât, stingerea datoriei formate prin neachitarea în termen a prețului mărfuii livrate în temeiul contractului de vînzare-cumpărare, reprezintă o neexecutare, pasibilă de daune-interese moratorii.

Potrivit art.617 alin.(1) Cod civil, dacă nu execută obligația în urma somăției primite după scadență din partea creditorului, debitorul se consideră în întârziere ca urmare a somăției.

Din analiza materialelor dosarului, Colegiul civil reține că, potrivit pct. 2.2. sb pct. 3 al contractului de vânzare - cumpărare nr.05/01-16 din 04.01.2016, părțile au convenit expres că debitorul este în întârziere la expirarea termenului la care trebuia să execute, fără îndeplinirea vre-unei formalități(f.d.7). Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce semnat de ambele părți, la data de 16.09.2016, datoria SRL "XXXXXXXXXX" față de SRL "XXXXXXXXXX" constituia suma de 129944,50 lei(f.d.10-11). La data de 16.09.2016, SRL "XXXXXXXXXX" a remis către SRL "XXXXXXXXXX" cu o pretenție, solicitând achitarea datoriei în termen de 3 zile bancare, pretenția în cauză fiind recepționată de către debitor contra-semnătură la data de 19.09.2016 (f.d.9, verso).

Prin urmare, instanța de apel remarcă că, din data expirării a 3 zile bancare indicate în somăție de plată, debitorul SRL "XXXXXXXXXX" este în întârziere cu achitarea datoriei față de SRL "XXXXXXXXXX", ultimul fiind pasibil de repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației.

Din materialele dosarului, ținînd cont de quantumul datoriei SRL "XXXXXXXXXX" pe perioada întârzierii executării obligației de plată și de perioada pentru care a avut loc neexecutarea, Colegiul civil conchide temeinicia pretenției SRL "XXXXXXXXXX" privind achitarea dobînzii de întârziere în mărime de 11545,58 lei.

În conformitate cu prevederile art.624 alin.(1) – (4) Cod civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluatează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă. Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate. Părțile pot conveni asupra unei clauze penale mai mari decît prejudiciul.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că, potrivit pct.2.2 sub pct.2 al contractului de vînzare - cumpărare nr.05/01-16 din 04.01.2016, SRL "Bet- Auto" s-a obligat să achite penalități în mărime de 0,5% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere(f.d.7). Potrivit calculului penalității prezentat anexat la materialele dosarului, instanța de apel constată că pe perioada derulării contractului, din partea SRL "Bet- Auto" au survenit mai multe neachitări ale plășilor datorate în baza contractului vînzare - cumpărare nr.05/01-16 din 04.01.2016, astfel încât, pentru perioada 08.02.2016 – 23.09.2016, penalitatea calculată debitorului SRL "Bet- Auto" constituia suma de 99497,40 lei(f.d.12-15). Totodată, potrivit calculului prezentat de către apelantul SRL "Bet- Auto", penalitatea calculată pentru neexecutarea acelorași obligații de plată rezultate în baza contractului de vînzare - cumpărare nr.05/01-16 din 04.01.2016, calculată pentru o perioadă de 180 de zile, începînd cu data de 24.03.2016 – XXXXXXXXXX, penalitatea constituie suma de 73624,90 lei(f.d.).

În conformitate cu prevederile art.268 lit.a) Cod civil, se prescriu în termen de 6 luni acțiunile privind încasarea penalității.

Reiesind din faptul că calculul penalității prezentat de reclamant/intimat conține penalitatea pentru o perioadă mai mare de 6 luni, instanța de apel va reține ca fiind eronată concluzia instanței de fond privind încasarea penalității de întârziere în mărime de 99497,40 lei. Totodată, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul neexecutării corespunzătoare a obligației de plată în temeiul contractului de vînzare-cumpărare, ceea ce pune în sarcina debitorului obligația de plată a penalității, care în conformitate cu prevederile legale supra enunțate, urmează să fie calculată pentru o perioadă de 6 luni, ceea ce constituie suma de 73624,90 lei. Or, la caz, penalitatea a fost prevăzută de părți în contractul încheiat, prin care au evaluat prealabil prejudiciului cauzat prin neonorarea obligației de plată, careva temeiuri care ar exclude obligația de despăgubire a creditorului ori careva denota caracterul exagerat de mare al penalității solicitate, instanța atestă lipsă.

Prin urmare, în partea încasării penalității, hotărîrea instanței de fond este neîntemeiată, aceasta urmînd a fi modificată în această parte, suma penalității urmînd a fi încasată în mărime de 73624,90 lei.

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1), (2) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Potrivit art.610 alin.(1), (2) Cod civil, despăgubirea pe care o datorează debitorul pentru neexecutare cuprinde atât prejudiciul efectiv cauzat creditorului, cît și venitul ratat. Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale.

Conform art.ori Cod civil, la determinarea măsuierii prejuiciului se pune cont de interesul pe care creditorul îl avea în executarea corespunzătoare a obligației. Determinante pentru această estimare sunt locul și timpul prevăzute pentru executarea obligațiilor contractuale.

Colegiul civil reține că, prin prezenta acțiune s-a solicitat de asemenea și încasarea prejudiciului cauzat prin evoluția indicilor de consum în mărime de 277,75 lei. La acest capitol, din materialele cauzei urmează că, potrivit calculului eliberat de Biroul Național de Statistică, creșterea indicelui prețurilor de consum calculat pentru quantumul datoriei în perioada de întârziere a executării obligației de plată, constituie suma de 277,75 lei(f.d.24).

Reieșind din faptul că la caz s-a constatat o neexecutare a obligațiilor contractuale, ceea ce atrage obligația despăgubirii creditorului obligației, iar normele de drept în materie de executare a obligațiilor prevăd repararea prejudiciului integral cauzat prin neexecutare, Colegiul civil conchide și temeinicia pretenției privind încasarea prejudiciului cauzat prin evoluția indicilor de consum în mărime de 277,75 lei.

În contextul circumstanțelor de fapt și de drept expuse, Colegiul civil concluzionează că instanța de fond, la soluționarea cauzei a aplicat eronat normele de drept care reglementează încasarea penalității, drept urmare, hotărîrea este parțial neîntemeiată, în partea încasării penalității urmând a fi modificată, iar în rest hotărîrea primei instanțe urmând a fi menținută.

Argumentul apelantului potrivit căruia, prin calculul penalității s-a acoperit prejudiciul cauzat drepturilor și intereselor creditorului, motiv din care instanța eronat a dispus încasarea dobînzii de întârziere, Colegiul civil îl reține ca fiind eronat și lipsit de temei de drept. În acest sens Colegiul civil notează că, dobînda de întârziere reprezintă în sine o varietate a despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin întârzierea executării obligației, mărimea cărora creditorul nu este obligat să o probeze, decât dacă invocă o dobîndă de întârziere peste cea indicată în art.619 Cod civil, din conținutul căruia se deduce că, în cazul în care va fi făcută proba unui prejudiciu mai mare, creditorul poate face și proba daunelor-interese compensatorii. Or, dobînda de întârziere reprezintă o despăgubire încasată în baza legii pentru neexecutarea unei obligații de plată, iar clauza penală reprezintă o evaluare convențională prealabilă a prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației, întinderea căreia este cunoscută debitorului și aprobată de către acesta prin semnarea contractului care conține și clauza penală, menită să garanteze executarea obligațiilor asumate prin contract.

Argumentul apelantului potrivit căruia, instanța eronat a admis acțiunea și a dispus încasarea dobînzii și penalității de întârziere, deoarece datoria a fost achitată până la pronunțarea pe cauza pe cauza dată a hotărîrii judecătoarești, instanța de apel de asemenea îl va considera ca fiind neîntemeiat, deoarece temei pentru repararea prejudiciului reprezintă neexecutarea obligațiilor conform condițiilor stabilite în contract și nu executarea până la data emiterii hotărîrii judecătoarești. Or, neexecutarea obligațiilor contractuale a constituit temei pentru intentarea prezentei acțiuni în instanță.

Asfel, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău concluzionează că normele de drept material au fost aplicate eronat, iar concluziile expuse în hotărârea instanței de fond sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fapt pentru care se ajunge la concluzia de a admite apelul și de a modifica hotărîrea primei instanțe, în partea încasării penalității și se încasează din contul SRL "XXXXXXXXXX" în beneficiul SRL "XXXXXXXXXX" penalitatea în marime de 73624,80 lei, în rest fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani 05 aprilie 2017, ca legală și întemeiată.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.b), art.389-390, 394 Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de SRL "XXXXXXXXXX".

Se modifică hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani 05 aprilie 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată intentată de SRL "XXXXXXXXXX" către SRL "XXXXXXXXXX" privind încasarea sumei, în partea încasării penalității, și se încasează din contul SRL "XXXXXXXXXX" în beneficiul SRL "XXXXXXXXXX" penalitatea în marime de 73624,80 lei.

În rest se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani 05 aprilie 2017.

Decizia rămâne definitivă în momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecătorul

Nelea Budăi

Judecătorii:

Ion Muruianu

Valeri Efros

